

Пилип Орлик — 21.10.1672 - 24.05.1742 - український політичний, державний і військовий діяч, поет, публіцист. Представник шляхетського роду Орликів (чеського походження).

1702 року - Генеральний писар і довірена особа Івана Мазепи.

1708 році взяв участь у виступі гетьмана І. Мазепи проти Петра І. Після Полтавської битви 27 червня 1709 року разом з Іваном Мазепою емігрував до Османської імперії.

5 квітня 1710 року Пилипа Орлика обрано гетьманом України (Гетьман Війська Запорозького у еміграції). Згідно з традицією обрання гетьмана Пилип Орлик уклав зі старшиною та запорожцями угоду «Договори і Постановлення Прав і вольностей Війська Запорозького» — документ, який пізніше дістав назви: Конституція Пилипа Орлика, «Бендерська конституція», українська конституція 1710 року. Конституція Пилипа Орлика стала першою в Європі моделлю вільної, незалежної держави, в якій було прописано поняття «вільного народу», основи демократії та правосуддя, антикорупційні та соціальні засади.

1711 року Пилип Орлик уклав з Кримським ханатом Кайрський договір про оборонно-наступальний військовий союз і розпочав спільний похід запорожців, буджацьких татар, шведів і поляків проти московитів в Україні.

З 1714 року Орлик із частиною старшини скористався запрошенням Карла XII і жив до 1720 року у Шведській імперії. Після підписання шведсько-московського миру виїхав із Швеції й вимушено змінив по черзі Німеччину, Австрію, Річ Посполиту. 1722 року, коли Орлик прямував до запорозьких козаків в Олешківську Січ, його затримала османська влада в Хотині й до 1738 року інтернувала у Салоніках.

Надалі жив у Хотині, Серезі, по тому — в Чернівцях, Каушанах і Бухаресті. Згодом переїхав до Ясс, де й помер 24 травня 1742 року.